

Sygn. akt IV 1 Kz 109/17

POSTANOWIENIE

Dnia 16 sierpnia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Krakowie w IV Wydziale Karnym- Odwoławczym, Sekcja ds. postępowań szczególnych i wykroczeń, w składzie:

Przewodniczący: SSO Wojciech Maczuga

Protokolant: st. sekr. sądowy Halina Gofron

przy udziale D. C. z Prokuratury Okręgowej w Krakowie

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 16 sierpnia 2017 roku

sprawy przyjęcia do wykonania orzeczenia zagranicznego o ukaraniu **Firmy Handlowej (...) J. P. i A. L. s.j.**

na skutek zażalenia obrońcy ukaranej Firmy na postanowienie Sądu Rejonowego w Olkuszu, II Wydział Karny z dnia 26 kwietnia 2017 roku, sygn. akt II Kop 8/17, w przedmiocie wykonania orzeczenia o karach o charakterze pieniężnym

na podstawie art. 430 § 1 kpk w zw. z art. 109 § 2 kpw

postanawia:

przyjęty środek odwoławczy pozostawić bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 26 kwietnia 2017 roku Sąd Rejonowy w Olkuszu II Wydział Karny, sygn. akt II Kop 8/17, na podstawie art. 611fg pkt 12 oraz art. 611fh § 1 kpk, art. 611 ff § 1 i 6 kpk w zw. z art. 611c § 3 kpk w zw. z art. 116b § 1 kpw i art. 100 kpw oraz art. 19 § 1 w zw. z art. 22 § 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 roku o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, orzekł następująco:

1. przyjmując do wykonania orzeczenie o karze o charakterze pieniężnym wydane w H. (...) w dniu 03.08.2016 r. przez A. V.f. (...) (...) o numerze (...) przeciwko- Firmie Handlowej (...) J. P. i A. (...) spółka jawna- nakładające na nią karę pieniężną w związku z wykroczeniem drogowym w wysokości 228 euro (kara pieniężna);
2. przeliczyć wysokość kary pieniężnej na Firmę Handlową (...) J. P. i A. L. s.j. opisaną w punkcie 1 orzeczenia i określić jej wysokość na kwotę 983,48 (dziewięćset osiemdziesiąt trzy 48/100) złotych;
3. przekazać karę pieniężną do ściągnięcia Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w O..

Wskazane wyżej orzeczenie wydane zostało na posiedzeniu, o którego terminie, ukarany i prokurator, zostali w sposób prawidłowy zawiadomieni (k. 27, 28). Żadna ze stron nie stawiła się (k. 29).

Orzeczenie zostało doręczone upoważnionemu pracownikowi Firmy Handlowej (...) J. P. i A. L. s.j., K. L., w dniu 5 maja 2017 roku wraz z pouczeniem o sposobie i terminie zaskarżenia postanowienia (k. 23).

W dniu 4 maja 2017 roku na dziennik podawczy Sądu Rejonowego w Olkuszu wpłynęło pismo adw. T. C., wskazujące na udzielenie mu upoważnienia do obrony ukaranego, wraz z potwierdzającym tę okoliczność pełnomocnictwem. Jednocześnie obrońca wniósł o sporządzenie i doręczenie na adres jego kancelarii odpisu postanowienia wydanego w dniu 26 kwietnia 2017 roku wraz z uzasadnieniem (k. 24-31).

Odpis postanowienia został doręczony obrońcy w dniu 16 maja 2017 roku (k. 32).

W dniu 23 maja 2017 roku (data stempla pocztowego) obrońca ukaranego wniósł zażalenie na opisane wyżej postanowienie, zarzucając mu naruszenie art. 611 ff § 1 kpk w zw. z art. 1 § 1 i § 2 kw, poprzez przyjęcie do wykonania wskazanego wyżej orzeczenia o charakterze pieniężnym wydanego przeciwko spółce jawnej, a zatem podmiotowi, który nie może być sprawcą, w rozumieniu polskich ustaw karnych.

Sąd Odwoławczy zważył, co następuje.

Zażalenie należało pozostawić bez rozpoznania, albowiem dokonane- w trybie art. 430 § 1 kpk w zw. z art. 109 § 2 kpw- ponowne badanie warunków skutecznego jego wniesienia, doprowadziło Sąd Odwoławczy do stwierdzenia, iż zostało ono wniesione po upływie terminu zawitego przywidzianego dla dokonania czynności zaskarżenia.

Kluczowe znaczenie w niniejszej sprawie ma ustalenie czy doręczenie obrońcy odpisu postanowienia z dnia 26 kwietnia 2017 roku- na jego wniosek złożony w dniu 4 maja 2017 roku, połączony ze złożeniem w sprawie pełnomocnictwa- powodowało nabycie przez niego uprawnienia do wniesienia zażalenia w terminie 7 dni od dnia doręczenia mu ww. odpisu, tj. czy uzyskał on tym samym nowy, „własny” termin do wniesienia środka odwoławczego?

W ocenie Sądu Odwoławczego należy udzielić negatywnej odpowiedzi na wskazane wyżej pytanie, z następujących powodów.

Wynikający z art. 140 kpk (znajdującego, na mocy art. 38 § 1 kpw, odpowiednie zastosowanie w sprawach o wykroczenia) obowiązek doręczania pism również obrońcom aktualizuje się wówczas, gdy strona korzysta z pomocy tego obrońcy w momencie, gdy powstaje obowiązek doręczenia jej danego pisma. Oznacza to tym samym, iż nie ma on charakteru wstecznego (por. S. Steinborn, Komentarz aktualizowany do art. 140 kpk, opubl. Lex, postanowienie Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 21 marca 2012 roku, II AKz 145/12, Lex nr 1210837). W razie powstania obowiązku doręczenia stronie odpisu postanowienia zgodnie z art. 100 § 4 kpk (art. 36 § 1 kpw) należy je zatem doręczyć również jej obrońcy, jeżeli stosunek obrończy istniał w chwili wydania tego postanowienia lub też organ został powiadomiony o fakcie nawiązania stosunku obrończego najpóźniej w momencie dokonywania doręczenia pisma, nie zaś gdy stosunek ten nawiązany został dopiero później. Tryb ten dotyczy więc obrońców nieobecnych na posiedzeniu lub ogłoszeniu postanowienia, a więc „dopuszczonych” do obrony w chwili orzekania (tak: postanowienie Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 16 października 2007 roku, II AKz 606/07, Lex nr 351815).

W dacie powstania obowiązku doręczenia ukaranemu odpisu postanowienia z dnia 26 kwietnia 2017 roku, a też w czasie realizacji przez pracowników sekretariatu zarządzenia sędziego referenta o doręczeniu ukaranemu odpisu wydanego orzeczenia, ukarany nie korzystał z obrony adwokata T. C.. Wobec powyższego brak jest podstaw do twierdzenia, że termin do wniesienia zażalenia dla tego obrońcy biegnie od daty doręczenia mu odpisu postanowienia, gdyż miało ono w niniejszej sprawie jedynie informacyjny charakter. Jak bowiem wyżej wykazano, wykładnia językowa art. 140 kpk sprzeciwia się przyjęciu stanowiska, iż odpis postanowienia należy doręczyć oskarżonemu i wszystkim jego obrońcom, ustanowionym w dowolny czasie, a termin do wniesienia zażalenia biegnie dla każdego z nich od dnia doręczenia orzeczenia.

Reasumując stwierdzić więc należy, iż w niniejszej sprawie, nowo ustanowiony obrońca, obowiązany był stosować się do terminów obowiązujących ukaranego. Nie uzyskał on bowiem nowego, „własnego” terminu do wniesienia środka odwoławczego, z czego powinien on być zdawać sobie sprawę przyjmując upoważnienie do obrony. Obrońca ustanowiony z wyboru ma wszak, w ramach zasad rzetelnego wykonywania zawodu, obowiązek ustalenia aktualnej sytuacji procesowej klienta i w zależności od własnej jej oceny, podjęcia się obrony bądź jej odmówienia. Ze względu właśnie na tę- diametralną- różnicę pomiędzy jego pozycją, a pozycją obrońcy ustanowionego z urzędu, który ma obowiązek podejmowania czynności procesowych, tylko ten ostatni (gdy zostaje ustanowiony dla dokonania konkretnej czynności zaskarżenia) uzyskuje „własny”, niezależny od terminu wiążącego oskarżonego, termin do wniesienia środka zaskarżenia. Podkreślić przy tym trzeba, że ów "nowy" termin zawity do wniesienia środka

odwoławczego dla obrońcy wyznaczonego z urzędu wcale nie jest wyrazem jakiegoś jego uprzywilejowania, ale to dla oskarżonego stwarza gwarancję możliwości skorzystania z profesjonalnej obrony, w skrajnym bowiem wypadku mogłoby dojść do sytuacji, w której termin do wniesienia środka odwoławczego dla uprawnionego (gdyż wyznaczonego przez sąd) obrońcy mógłby upłynąć zanim w ogóle został do tej czynności wyznaczony (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 24 sierpnia 2016 roku, I KZP 4/16, Lex nr 2090924). Tylko więc w przypadku obrońcy ustanowionego z urzędu dla dokonania konkretnej czynności zaskarżenia otwiera się nowy, „własny” termin dla jej realizacji, co wynika z przytoczonych wyżej względów. Te ostatnie nie dotyczą jednak sytuacji obrońcy z wyboru, w stosunku do którego nie ma żadnych uzasadnionych okoliczności, powodujących konieczność odstąpienia od wskazanych wyżej zasad, omijając tym samym gwarancyjny charakter terminów zawitych.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak na wstępie.

SSO Wojciech Maczuga

Sygn. akt IV 1 Kz 109/17

ZARZĄDZENIE

1.(...),

2. (...):

- (...)

-obrońcy;

16.08.2017 r. SSO Wojciech Maczuga